

Nagrada „Boris Papandopulo“ (autorsko stvaralaštvo na području ozbiljne glazbe):

Srećko Bradić: *Sorrow*, za gudače (praizvedena na 45. Osorskim glazbenim večerima)

Skladba *Sorrow* Srećka Bradića, inspirirana istoimenim Van Goghovim crtežom i citatom francuskog književnika Julesa Micheleta „Kako je moguće da na svijetu postoji sama, napuštena žena?“ ostavlja snažan, osoban i dubok dojam te se na vrlo individualan način približava bezvremenskoj i aktualnoj temi egzistencije žene u kontekstu društva. Zvukovno jedinstvo gudačkog korpusa ističe se logičnom i majstorskom orkestracijom te, kao i sama forma djela, ostavlja dojam jasnoće koji pogoduje interpretima i slušateljima. Zvučne slike koje Bradić gradi tokom skladbe imaju zanimljiv tijek u svakom stupnju dinamike te omogućuju razumljivu percepciju gradnje skladateljevih ideja iz suptilnih, mirnih pasaža do kulminacija. Skladatelj se stilistički pretežno oslanja na tradicionalan izričaj u kojem izvanglazbeni sadržaj sa vrhunskom preciznošću i emocijom prelijeva u cjelovito glazbeno umjetničko djelo te ovom skladbom neupitno obogaćuje hrvatsku suvremenu glazbenu literaturu. Skladba *Sorrow* svoju praizvedbu doživjela je 2. kolovoza 2020. godine na Osorskim glazbenim večerima u odličnoj interpretaciji gudačkog ansambla Acoustic Project Strings.

Nagrada „Vatroslav Lisinski“ (doprinos hrvatskom glazbenom stvaralaštvu – pojedinci, organizacije, zajednice):

Iva Lovrec Štefanović i emisija Putovi hrvatske glazbe na HR3 – za kontinuirano promicanje hrvatskog glazbenog stvaralaštva, a u povodu 20 godina emisije

Hrvatska glazba proteklih 20 godina ima zagaraniran medijski prostor u eteru Hrvatskoga radija zahvaljujući ideji i inicijativi urednice, autorice i voditeljice, muzikologinje Ive Lovrec Štefanović. Njezina autorska dvosatna uživo emisija Putovi hrvatske glazbe početkom je sezone napunila 20. obljetnicu kontinuiranog emitiranja na Trećem programu HR-a. Puna dva desetljeća, svakoga petka između 11 i 13 sati hrvatski skladatelji najrazličitijih stilskih usmjerenja, ali i muzikolozi te nakladnici koji se bave hrvatskom glazbom, imaju zajamčen prostor predstavljanja uz stručno moderiranje i probranu zvučnu opremu. Kada je pokretala emisiju, mnogi su se u njezinoj okolini pitali hoće li jedna osoba moći svakoga tjedna napuniti program sa čak 2 sata aktualnih zanimljivosti hrvatske glazbe, i to u formatu emisije uživo, kakvih na Trećem programu dotad nije bilo. Iva je svojim zalaganjem, stručnošću, upornošću i neizmjernim voditeljskim talentom uspjela odagnati sve sumnje, pozicionirati se kao vodeća radijska novinarka u zemlji, te dokazati da domaće stvaralaštvo itekako ima što pokazati svijetu i čime zainteresirati slušateljstvo. Kroz njezine su emisije, u tisuću intervjua i reportaža, prošli takoreći svi sudionici svekolike hrvatske glazbene javnosti, poglavito oni „nekomercijalni“ (klasičari i jazzeri), te je uvijek spremno dočekivala nadolazeće naraštaje koji su u Putovima imali svoje prve intervjue i radijske praizvedbe. Njezin su prijemčiv ton i prijateljski stil obraćanja objeručke prihvatili slušatelji šireg profila i emisija je brzo postala, ali i ostala jedna od najslušanijih u programu Hrvatskoga radija. Kroz sve programske mijene i politike uspjela je zadržati emisiju u istom terminu i opsegu, s jednako zaraznim žarom i entuzijazmom kao i na početku, zbog čega svi radijski slušatelji s nestrpljenjem iščekuju svaki petak u 11 sati. Uz 11. obljetnicu emisije, sada prije deset godina, pokrenula je istoimenu Facebook stranicu koja je (u nedostatku drugih) postala svojevrsni informativni stožer za hrvatsku glazbu i glazbenike. I izvan opisane priče zvane Putovi..., kad je hrvatska glazba u pitanju, Iva je njezina najveća zagovornica i „na prvoj crti obrane“ u radijskome eteru; zalaže se za prijenose i snimanja koncerata, festivala i tribina s djelima hrvatskih skladatelja, osmišljava nove radijske formate (koncerti i razgovori u Studiju Bajsčić), prijavljuje hrvatske skladatelje na međunarodna natjecanja pod okriljem IMC-a (Rostrum), šalje njihovu glazbu kroz razmjene u svjetski eter ili ih pak uključuje u međunarodni projekt EBU skupine za ars acusticu – Rođendan umjetnosti. U jesen 2012. pokreće autorsko-urednički ciklus 40-minutnih dokumentaraca Oda-birano na 1. programu HR-a (utorkom HR1 u 18:15) koje često šalje na međunarodna natjecanja i pobire nagrade. Ove će godine ući u jubilarnu 10. sezonu tjednih emitiranja tih dinamičnih emisija uglavnom vezanih za hrvatsku glazbu, koje radi sama ili potiče nove autore na stvaralaštvo u ovome formatu, odgajajući time nove naraštaje medijskih stručnjaka u kojima razvija afinitet za domaće skladatelje. Za svoj neizmjeran višedesetljetni angažman u promocije hrvatskog glazbenog stvaralaštva, koji uvelike nadilazi okvire muzikološke i publicističke struke, Iva Lovrec Štefanović zaslužna je dobitnica ovogodišnje nagrade HDS-a „Vatroslav Lisinski“.

Nagrada „Josip Andreis“ (glazbena publicistika i muzikologija):

Katarina Livljanić za muzikološko istraživanje i međunarodnu promidžbu rane hrvatske glazbe i posebno njezinu e-knjigu, Barlaam i Jozafat

Prof. dr. Katarina Livljanić – pjevačica i muzikologinja, jedna je od najeminentnijih međunarodnih stručnjakinja za izvedbu gregorijanskoga korala i liturgijske glazbe srednjega vijeka. Karijeru sveučilišne profesorice je stekla na Sveučilištu Sorbonne (Pariz), a od 2019. djeluje kao profesorica pjevanja srednjovjekovne i renesansne glazbe na uglednoj *Scholi Cantorum Basiliensis* u Baselu. Tri je puta bila gostujućom predavačicom i rezidentnom umjetnicom na Sveučilištu Harvard. Od 2017. suradnica je interdisciplinarnog hrvatskog projekta HAZU-a i HRZZ-a *Cromuscodex70*. S ansamblom *Dialogos* koji je osnovala 1996. kontinuirano radi na projektima srednjovjekovnoga repertoara i glazbenoga kazališta, s poglavitim osvrtnom na projekte hrvatske glazbene baštine u europskom kontekstu.

U godini 2020. je u (Njemačkoj i Italiji) premijerno predstavila jedinstveni projekt: multimedijalnu e-knjigu i nosač zvuka *Barlaam & Josaphat* (izdavač: Outhere Music, France i Arcana) sa znanstvenim tekstovima na francuskom i engleskom jeziku, koji predstavljaju pripovijest o kristijaniziranoj verziji života Bude komparativno istraživački složenu iz raznih pisanih arhivskih rukopisnih izvora: grčkih, starohrvatskih, talijanskih, staroslavenskih, židovskih, latinskih. Ovaj projekt uvodi slušatelja u jedinstveni i intrigantni srednjovjekovni svijet, kroz bogate i originalne video, audio i ikonografske materijale koji se temelje na komunikativnom znanstvenom narativu Katarine Livljanić. Riječ je o jedinstvenom primjeru istraživačkog muzikološkog rada na izvorima rane glazbe koji slušatelju „otvara vrata kreativnog umjetničkog procesa koji je transformirao srednjovjekovnu legendu u glazbenu izvedbu.“ Osim s ansamblom „Dialogos“ Katarina Livljanić je u ovom muzikološkom pothvatu surađivala s najvećim francuskim muzikološkim institutom čija je članica (IReMus CNRS), te laboratorijem izvrsnosti RESMED (Religions et sociétés de la Méditerranée).

Nagrada „Milivoj Körbler“ (autorsko stvaralaštvo na području popularne glazbe):

Ivan Dečak, za pjesmu *Mali krug velikih ljudi*

Pjesma *Mali krug velikih ljudi* Ivana Dečaka, u izvedbi Massima, jedan je od najvećih hitova s kraja 2020., pjesma koja je mjesecima bila na vrhu ljestvice najemitiranih u Hrvatskoj. U neku ruku simbolična je to kruna autorskog rada Ivana Dečaka, jer – kada uspijete da veliki hitovi Vatre, poput pjesama *Tremolo*, *Tango*, *Saturn*, *Jantar* i drugi, zazvuče kao ravnopravan dio, a ne samo vrhunci repertoara pjesama stvaranog dvadeset godina, jasno je da je Ivan Dečak uspio i kao autor nakon godina upornog rada s Vatrom.

I upravo objavljena kompilacija trinaest najvećih hitova Vatre *The best of – Sva naša ljeta* to potvrđuje, a na nju čak i nije uvrštena pjesma *Mali krug velikih ljudi*, ali jest raniji duet s Massimom *Nama se nikud ne žuri*. Neki od najboljih domaćih bendova nikada nisu dobacili do najvećih dvorana, naklada ili široke publike, a mnogi su godinama čekali na popularnost. Ako su je postigli, očekivani zlonamjernici često su im dobacivali: „prodali ste se“. Za razliku od kapitalističkog svijeta u koji smo (valjda) stigli, kod nas je uspjeh, čini se, najveća uvreda, Mrzimo uspjeh, pogotovo tuđi, volimo bendove dok su alternativni, „mali“ i „naši“, a kad za njih čuje i publika izvan garaže, klubova i kvarta, tad postaju „vaši“ i nisu više „naši“. Pogotovo na domaćem terenu, prelazak u prvu tržišnu ligu mukotrpan je i dug, često i nemoguć. Za razliku od glazbene scene u Velikoj Britaniji i SAD-u, gdje sasvim namjerno, tjedno, mjesečno i godišnje proizvode nove i stimuliraju stare pop zvijezde u zajedničkom poslu diskografije, medija i publike na tržištu, kod nas je situacija drukčija, s puno težim izgledima za masovni uspjeh s dobrim pjesmama.

Srećom, Ivan Dečak je s virovitičkom Vatrom imao drukčiju sudbinu. Vatra je jedan od onih bendova koji je nakon više od dvadeset godina rada, zadnju dekadu postigao uspjehe razmjerne uloženom trudu, radu i godinama provedenim „na cesti“, pa su od koncerata u Domu sportova stigli i do elitnih akustičnih nastupa u dvorani Vatroslav Lisinski. Bili su jedni od najvećih domaćih radnika na pop sceni. S dolaskom pop hitova Ivan Dečak i društvo popeli su se i na vlak koji kaže da su YouTube i streaming, nakon radija i televizije, odavno u svačijim kućama, što je, u vrijeme pandemije korone i izostanka koncerata, odigralo bitnu ulogu u populariziranju dobre domaće pop glazbe kakvu potpisuje i Ivan Dečak.

Nagrada „Miroslav Sedak Benčić“ (autorsko stvaralaštvo na području jazza):

Davor Križić, za 25 godina skladateljskog rada, više od 30 godina karijere, ostvarene skladbe za ugledne sastave kao što su Boilers Quartet i Davor Križić Experiment, Jazz orkestar HRT-a

Kao skladatelj Davor Križić se afirmirao sredinom 1990-ih pišući za Boilers Quartet čiji je član od osnutka. Upravo je hardbop pristup tog sastava odredio veći dio njegova autorskog stvaralaštva. Na tom su tragu posebice njegova rana djela od kojih su mnoga dokumentirana na albumima: *Some Blues*, *Urony* i *Believin* na CD-u *Some Blues* Boilersa, kao i *To the Lite* koju potpisuje s Matijom Dedićem, s kojim je radio i glazbu za film *Ledina* Ljubiše Samardžića, i *Vesna* na CD-u *Abstract Lights*, ali i *Yeah Man* na CD-u *That's It* Boilers All Starsa. Neke od njih stekle su kulturni status i snimio ih je više puta u raznim obradama. No, uvijek ih donosi na nov način, transformira ih, usavršava, prilagođava glazbenicima s kojima svira u tom trenutku. Primjerice skladbu *Some Blues* snimio je i za CD *That's It*, ali i *Davor Križić Experiment*, a razne verzije skladbe *Yeah Man* za albume *Live in ZeKaEM* Boilers Big Banda, *St. Miles Infirmary* Boška Petrovića i Boilers Quarteta te *75 godina HR*, *45 godina TV* Big Banda HRT-a. Sklada i za svoj sastav Davor Križić Experiment s kojim je za istoimeni CD, osim *Some Blues*, snimio i nove skladbe: *Davor's Tune* te *Echoes of a Dream*, tek jedno od njegovih djela koja je sanjao. Naime, Križić se nerijetko probudi usred noći i zapisuje zamisli koje mu se javljaju u snu, a potom ih analizira i dorađuje. U svim tim skladbama, a mnoge su i na repertoaru Jazz orkestra HRT-a čiji je stalni član i s kojim je 2019. održao autorski koncert, osjeća se da je savladao sve tajne jazza, da je proučio tradiciju afroameričke glazbe: od bluesa, New Orleans jazza, spirituala i gospela, preko swinga, bebopa i free jazza do novih dostignuća. Primjerice, skladba *Believin* je duhovnog karaktera, a *Days In Havana*, koju je snimio za CD *Motivo Cubano* sastava Cubismo čiji je stalni član, pravi je latino dragulj. Kroz svoje skladbe Križić uvjerljivo prenosi svoj unutarnji svijet, radost i ljubav koju u njemu pobuđuje jazz glazba. Radi se o uzbudljivim i poticajnim djelima koja izvođače mame na spontanu, neposrednu komunikaciju, stvaranje glazbe trenutka koja omogućuje nepredviđene situacije. Naime kad Križić mašta svoje skladbe, uvijek ga vodi misao da je jazz sloboda.

Nagrada „Franjo Ksaver Kuhač“ (autorsko stvaralaštvo na temeljima tradicijske glazbe):

Zlatko Potočnik, za životno djelo

Skladatelj, aranžer, folklorist i glazbeni producent Zlatko Potočnik (Zagreb, 20. srpnja 1931.) glazbu je učio od malih nogu privatno u Zagrebu. Filozofski fakultet diplomirao je na Sveučilištu u Zagrebu 1956. godine. I danas, u svojoj devedesetoj, djeluje kao skladatelj, instrumentalist, aranžer i voditelj svoga kvinteta. Od studentskih dana, uz tradicijsku glazbu, bavi se jazzom i zabavnom glazbom. Godine 1970. postaje djelatnikom na Hrvatskoj radioteleviziji, a od 1984.–91. obnaša dužnost glazbenog producenta Tamburaškog orkestra HRT-a. Trideset i pet godina radio je kao voditelj u kulturno umjetničkim društvima u Zagrebu i okolici. Jedan je od osnivača *Ladarica*, nekadašnji istaknuti svirač Lada i dugogodišnji bugarist Tamburaškog orkestra HRT-a. S tim orkestrom surađuje od 1956. godine.

Za diskografske kuće Croatia Records, Orfej, Suzy, i mnoge druge snimio je tridesetak LP-a, kazeta i CD-a. Danas djeluje kao slobodni producent i voditelj Zagrebačkog akademskog ansambla. Samo za razne tamburaške ansamble napisao je više od 1500 uradaka, pa bi ovom prigodom bilo gotovo neizvedivo nabrajati njegova djela. Svojim hiperaktivnim glazbenim djelovanjem utjecao je na brojne profesionalne suradnike, ali i na vlastitu obitelj. Kći Ira aktivno muzicira u tatinom ansamblu, kao i unuk, vrsni akademski obrazovani pijanist Viktor Čižić. Njegove skladbe i aranžmane izvode orchestri diljem Hrvatske i svijeta.

Zlatko Potočnik istinski je doajen hrvatske tamburaške glazbe. Njegovo prebogato autorsko stvaralaštvo na tragu tradicijske glazbe neusporedivo je u našim okvirima, ali i mnogo šire. Ovogodišnja nagrada „Franjo Ksaver Kuhač“ stiže u prave ruke. S obzirom na aktivnosti kojima se Zlatko i dalje bavi u glazbenom okruženju, možemo očekivati još podosta toga.

A tek mu je devedeseta...

Nagrada „Adalbert Marković“ (afirmacija položaja skladatelja i autorskih prava):

Nikša Bratoš, za doprinos afirmaciji autorskog prava, glazbe i glazbenika u kriznoj 2020. godini

Nagradu „Adalbert Marković“ za afirmaciju položaja skladatelja i autorskih prava Hrvatsko društvo skladatelja dodjeljuje društveno angažiranim pojedincima, a u 2020. godini takvim se angažmanom posebno istaknuo glazbeni producent, aranžer i glazbenik Nikša Bratoš.

Kao predsjednik Hrvatske glazbene unije i redovni član HDS-a, on je u toj nezapamćeno kriznoj godini, u kojoj je epidemija bolesti Covid19 u potpunosti zaustavila glazbena događanja, čak i proširio granice ove nagrade. Zalagao se i za skladatelje, ali i izvođače, koncertne organizatore, promotore i glazbi popratne djelatnosti bez kojih nema koncertnih zbivanja. U brojnim medijskim i javnim istupima stručno je i svima razumljivo naglašavao je važnost pravo svih glazbenika na život od svog rada i svoje umjetnosti.

Pritom je, kao i do sad, bio konkretan, odmjeren i društveno odgovoran: dosljedno je i kompetentno u ime glazbene zajednice uobličavao njezine zahtjeve i stavove prema nadležnim institucijama države, ne zanemarujući pri tom sigurnost publike i najšire javnosti.

Takav stav, potkrijepljen iskustvom i znanjem kojeg je stjecao desetljećima kao vrstan glazbenik i producent raznolikih događanja, donijeli su mu povjerenje zbog kojeg je mogao potaknuti ili reagirati na odluke i inicijative koje su za cilj imale pomoć glazbenicima ili regulaciju njihova djelovanja.

Hrvatska glazbena unija i Ministarstvo kulture i medija tako su pokrenuli projekt *Jer svirati se mora*, u čemu je imao inicijativu i znalački pružio potrebnu podršku.

Odigrao je veliku ulogu u svim pregovorima s Nacionalnim stožerom Civilne zaštite, kojemu je često trebalo objašnjavati specifičnosti poslovnog položaja glazbenika. Jedna od prigoda u kojoj se iskazao bio je i angažman za javno izvođenje glazbe na ugostiteljskim terasama nakon njihova ponovnog otvaranja, što je imalo za posljedicu ponovno pokretanje tog dijela mehanizma naplate licenci za vlasnike autorskog i srodnih prava. Bio je to važan kotačić u daljnjoj normalizaciji poslovanja i privređivanja za sve dijelove industrije, procesu koji je daleko od završetka.

Uvijek spreman objasniti poziciju glazbenika, jedan je od ključnih i pouzdanih kontakata za sve medije, od nacionalnih televizija do lokalnih radijskih postaja i web portala.

Zbog tog nesebičnog angažmana, Hrvatsko društvo skladatelja mu sa zahvalnošću i ponosom dodjeljuje ovu posebno važnu nagradu – jer skladati, svirati i zalagati za dobrobit svih se mora, baš onako kako to, u krizi ili izvan nje, već desetljećima radi Nikša Bratoš.